

Lamperne i Stuen undtagen en rødgul Ampel i Karnappens Blomsterhave. Hvorefter han med sin Kaffekop og en Cigaret slog sig ned paa Ulveskindstæppet ved Jyttes Fødder, der var hans Yndlingsplads. Hans Nakke sank kælent til Hvile paa hendes Knæ, og mens Stormbygerne kastede Sneen ind paa Ruderne, sad de tavse og legede Idyl i den gyldne Skumring. Jytte fingrede henover hans Haar. Men hendes Tanke var paa Favsingholm.

»I det Vejr kan det velsagtens ikke nytte at friste dig med Orkesterkoncerten«, sagde Karsten tilsidst, mens han førte Haanden kærtegnende ned over hendes silkeklædte Fod. »Men hvad siger du om at arrangere en lille musikalsk Underholdning herhjemme? Du spiller din Rondo, som du har lovet mig saa længe, og bagefter giver jeg i al Beskedenhed et Par Numre tilbedste«.

»Den sidste Del af Programmet bifalder jeg ganske. Men mig maa du have undskyldt. Jeg har ikke haft Tid til at øve mig de sidste Dage. Men syng nu du!«

»Naar Dronning Jytte befaler det!«

Haanden strøg atter ømt over hendes slanke Vrist; men da han derpaa vilde løfte Kjolen for at kysse det kniplingsrandede Knæ, holdt hun ham tilbage.